

ՉԳԱՅՄՈՒՆՔ ՊԱՆԴԻՏԻՆ

1

Յանգ սրտաբուխ արուխմամբ ի սէր հայրենեաց

Ենձկակարօտ նուիրական սուրբ տեղեաց,

Օղիշերն ողջոյն ածէի ես ըզմտաւ

զայաստանի նախկին ըզշուք վաղազրաւ

Եւ կամէի ի կարօտ

Սլանալ յերկիրն իմ ծանօթ.

2.

Յորժամ մէնիկ իջանէի ի պարտէզ

կամ զմայլէի շքեղ բնութեան ես ի տես,

Եւ կամ ծաղկունք բուրմամբ իւրեանց մեղմանոյշ

Բնդ խիտ ծառովք ըզայաստանն իմ քնքոյշ

Յիշէին ինձ յօտար վայր

Սիրտ իմ գեղոյր ապիկար:

3.

Եւ մինչ այգուն ընդ վարդամատն արշալոյս

Ճեմ առնուի սիրտս տխրազին և անյոյս,

Բնդ լսելիս նուազ թռչնոց գգուէին

Եւ զգլտօվս զուարթազին ճախրէին՝

Վախանձէի ես թևոց

Երագաթուիչ այն թռչնոց:

4.

Եւ թէ զիպէր ի ձեռս բերել ըզգրուած

Օնկարազիր իմ անձկալի հայրենեաց,

Տօն սրբազան էր օրն և յոյժ երջանիկ

Եւ զօրն ողջոյն ընթեռնուի խաղաղիկ

Եւ կամէի ես աչօք

Ղիտիկ զաշխարհն իմ անոք:

5.

Մինչ ի տխուր վայրկեան կենացս և դժխեմ

Յնկեղեցւօջ աղօթէի արևբաղէմ,

Չերեւին երբէք զինս շուրջ մարդիկ

Եւ միշտ այնու զբաղէին հիքիս միաք

Օ, ի Եստուածն իմ ողորմած

Օ, իս հասուսցէ հայրենեաց:

6.

Մինչ թե ի թե նոց հայրենազուրկ ընկերաց
 Յաւուրս տօնից զբօսնուլ զխպէր աննախանձ,
 Օճանապարհայն նշմարել դայր զհայ Խաչքար,
 Յորոց բազումք նախնեօք բերան յօտար վայր,
 Օճոխ աւերակս հայրենի
 Գլտել անդէն ցանկայի.

7.

Եւ թէ առուակ ինչ պատահէր մեզ վրճիտ
 Եւ բուծանել զճարաւ սրտից գայր առ իթ,
 Ո՛հ, առաւել տոչարիք սիրտս ի տազնապ
 Նորայն կաթիլք իզձ դառնային ինձ անխաբ,
 Տեսանել մերս աշխարհի
 Օճառուակըս ջննջ՝ գեղանի:

8.

Եւ լուաւ Տէր զանկեղծ փափազ դանդխախ.
 Մըտի զըւարթ յաշխարհըն իմ հայրենի,
 Ենցազ սիրով ելի ես յայց սուրբ անդեաց
 Եյլ հոսեցին յաչաց աղբիւրք արտասուաց.
 Քանզի լային վանօրայք
 Լային և դաշտք ավափայք:

9.

Լային և ծառք, ըզզլուխս թեքեալ բիւր ծաղկունք
 Ի ցօղալից աչաց դային արտասուք.
 Եւ առուակք ճոխ ընդ ժայռս ի մարտ վիթխարի
 Եղէխորով հեծեծէին ցաւալի.
 Եւ հեռացայ տիրազգեաց,
 Յայս նոր անսիլ հայրենեաց:

10.

Մըտի ի վանս, ի դուճն անկեալ ի գետին
 Ի յուզմանէ կրիցս զգացմամբք անմեկին,
 Տէր, գոչեցի, շատ են կսկիծք հայրենեաց.
 Եւ միշտ ի վանս ճնրազրութեամբ գեանամած
 Ալանան իզձք իմ և բազմաց,
 Իցիւ օգնէր մեզ Աստուած: